Satanova duša

Vemo že, da se lahko duša spet razdeli, ker je sestavljena iz neštetih inteligenčnih delcev. Ti pa ali za popolni razkroj ali v določene delne povzetke, ki - pač glede na različno število in vrsto v njih združenih inteligenc - lahko privzamejo različne ustrezne oblike.

Primeri o tem obstajajo tudi na in v Zemlji. Poglejte različne kovine, rastline in živali, tu imate veliko nazornih primerov, do kako nenavadnih oblik se lahko oblikujejo duševne povezave. Te niso nič drugega kot materialne zunanje podobe notranjih duševnih oblik. Kajti zunanja oblika lahko samo ustreza notranji. Kakršna je notranja oblikovalna sila, takšna je po njenem delovanju zunanja oblika.

Takšna delitev duše se je zgodila tudi pri stvarjenju prvega človeškega para, ko sta iz ene duše nastali dve. Kajti ni rečeno, da je Stvarnik tudi Evi vdihnil v njen nos oživljajoči odem, temveč je Eva s telesom in dušo izšla iz Adama. V to drugo dušo je bil tudi položen neumrljivi duh, in tako sta iz enega človeka in ene duše nastala dva in sta vendar bila eno meso in ena duša. Takšno delitev duše moremo zlahka prepoznati na otrocih. Da je vzeta duša otrok deloma iz duše staršev, dokazuje podobnost otrok s starši. Kar je v njej nenavadnega, je nepodobnost.

Še očitneje pa se ta deljivost pokaže v duhovnem svetu z neštetimi duhovnimi pojavi. Duša, katere življenjska pot ni bila dovolj izšolana po evangeliju, s pojavi v duhovnem svetu v najmnogovrstnejših podobah, vse tja dol do živalskih, ker je duša skozi svoje zemeljsko življenje zapravila specifike, ki so potrebne za njeno popolno oblikovanje. Po ločitvi duše od telesa pa teh nima več. Zaradi tega je lahko podoba duše zunaj telesa samo najbolj nepopolna. Mnoge duše, ki so se preveč nagibale v eno ali v drugo čutno smer in s tem navlekle nase preobilico teh specifik, ki niso več sprejemljive, v njihovo bitje, kažejo potem v duhovnem svetu množico najbolj nenavadnih in pogosto najgrozovitejših izrastkov.

Kdor ima tukaj kot človek posebno močno čutno nagnjenje, se mu bo to vtisnilo v dušo zaradi preobilice takšnih substancialnih inteligenc, ki po duhovni ureditvi ne spadajo več k čisto človeški obliki duše. Pri nekaterih ljudeh se nenormalna duševna nagnjenja prepoznajo že na zemeljskem telesu. Seveda ne vedno, ker se telo na tuje specifike ne odziva tako zlahka kot duša. Samo če je duša že zgodaj ali tudi zaradi grehov staršev podedovala nepripravne specifike, se bodo te tudi - ker je bilo telo še bolj sposobno sprejemati, opazno pojavile na njem.

Iz dozdajšnje razlage izhaja, da duša ni samo materialno utrjena, temveč je kot utrjena, pa tudi že kot svobodna duša spet lahko razdeljena. Zgoraj smo rekli, da vsa Zemlja spada k Satanovi duši. Toda ne samo Zemlja sama, temveč tudi vsa druga svetovna telesa so oblikovana iz te ene duše, kije v teh svetovnih telesih že razdeljena v neštete dele.

Duh pa ni deljiv. Kjer je kot enota položen v veliko ali majhno dušo, tam tudi ostane enota. Če je bila Luciferjeva duša nekoč še tako velika, pa vendar ni mogel v njej

prebivati več kot en duh. In ta duh, ki je padel sam po sebi, ne more prebivati v vseh neštetih delih svoje nekdanje praduše. Njegovo bivališče je omejeno edino na to *Zemljo,* ki jo naseljujete vi Zemljani.

Na vseh drugih svetovnih telesih, čeprav so tudi ti deli te nekdanje duše, teh prebivalcev ni. Zaradi tega tudi ljudje tistih svetovnih teles, čeprav po svoji naravi navadno boljši od teh na Zemlji, nikoli ne morejo doseči tiste popolne višine, podobne Bogu, kot otroci te Zemlje. Ta je sicer v duhu od Boga najbolj oddaljena in poslednja, zato pa lahko, če se poboljša, postane najvišja in najbolj Bogu podobna. Zaradi tega SEM tudi JAZ kot GOSPOD izbral to Zemljo za prizorišče MOJEGA največjega usmiljenja in SEM na njenih tleh na novo ustvaril vsa nebesa. Vsak človek, ki bo tukaj rojen, prejme duha iz MENE in lahko po predpisanem redu doseže popolno Božje otroštvo.

Na drugih svetovnih telesih pa dobijo ljudje svoje duhove iz *angelov.* Kajti vsak angel je božji otrok in je moral na tej Zemlji, tako kot tudi JAZ in vsak nadangel, prehoditi pot mesa. Zaradi tega ima tudi ustvarjalno moč v sebi, ki jo lahko vzame iz preobilja svoje ljubezni in svoje svetlobe, jo položi v nastajajoče nove ljudi drugih planetov in si lahko tako kot kakšen bog vzgoji otroke *svojega* imena. Ti otroci so torej samo pastorki, ne pa resnični otroci iz Boga. Po poti inkarnacije na tej Zemlji pa lahko tudi dosežejo božje otroštvo.

Glejte, za ljudi te Zemlje je sicer škoda, ker prebivajo tako blizu najhudobnejšemu vseh duhov, ki jim prizadene veliko hudega. Po drugi strani pa imajo tudi neskončno prednost, da imajo krepkega duha iz Boga, s katerim se lahko - če le *hočejo* - ubranijo zla, da bi tako postali popolni božji otroci.

Tu bi lahko kdo ugovarjal: od kod so bili vzeti duhovi za ljudi drugih planetov v času, ko Zemlja še ni nosila ljudi? Saj lahko vendar domnevamo, da so druga, mnogo starejša *sončna* svetlobna telesa gotovo že bilijone let prej kot Zemlja nosila človeška bitja? - Ta ugovor lahko zavrnemo: Tista mnogo starejša svetovna telesa izhajajo, kot smo že zgoraj omenili, iz iste duše. Potem: kolikor večja je rastlina, toliko več časa potrebuje, da rodi sad. Položite pšenično zrno in hrastov želod v zemljo in se potem sami vprašajte, katero seme bo ,prej obrodilo sad. Pšenično zrno bo v nekaj mesecih rodilo enaka zrna, pri hrastu pa bodo za to potrebna mnoga leta. Infuzorije lahko v eni minuti preživijo nekaj sto generacij. Slon potrebuje več kot dve leti, da spravi enega mladiča na svet, da pa je ta sposoben ploditve in spočetja, je potrebnih že nekaj dvajset let. Ugotovite torej razliko: koliko generacij infuzorij bi pač štela ena slonovska generacija?

Iz tega primera lahko uvidite, da prasonce, ki je več decilijonov zemeljskih let

starejše od Zemlje (ki je vendar že stara nekaj kvintilijonov let), ker je veliko večje kot Zemlja, v tem razmerju tudi mnogo pozneje spravi svojo setev do zrelosti. Dobro preračunano SEM predvidel, da morajo plodovi vseh svetovnih teles dozoreti tedaj, ko se bo središčna točka duhovnega stvarstva razvila. tako daleč, da bo lahko svoj duhovni presežek življenja vsadila plodovom drugih svetovnih teles.

Res je, da so na primer na pracentralnem soncu *Urka* obstajala človeška bitja, še preden je bila Zemlja vržena iz svojega sonca. Toda ta človeška bitja imajo tudi drugačno življenjsko dobo kot ljudje te Zemlje. Ko je Urka-človek star deset Urka-let, je že starejši kot vsa ta Zemlja! Iz tega pa je mogoče spoznati, da lahko prvorojenci tega svetovnega telesa živijo še do te ure in nekateri, ki bodo šele zdaj rojeni, bodo živeli tako dolgo, dokler bo ta Zemlja obstajala. Torej je bilo v času vseskozi mogoče, da so vsi angeli skupaj z MENOJ prehodili pot mesa in zdaj že dolgo kot MOJI otroci jemljejo iz preobilja svojega življenja in lahko vsadijo v otroke drugih svetovnih teles.

Iz vsega tega je zdaj za vsakega, ki ima duha in s tem svetlobo, *očitna delitev duše in čisto posebno tudi praduše prvoustvarjenega praduha. In prav tako, da je ta Zemlja tisti del iz njegove praduše, ki ga edinega naselju je praustvarjeni duh* (op.: ki ni deljiv).

Jakob Lorber
Zemlja in luna